

Dosarul nr. 2ra-653/16

Instanța de fond: Judecătoria Drochia – I. Rusu

Instanța de apel: CA Bălți – A. Gheorghieș, N. Chircu A. Toderaș,

Î N C H E I E R E

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului
Judecători

Iulia Sîrcu,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Fișciuc Vasile în pricina civilă la acțiunea lui Fișciuc Vasile împotriva Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia”, intervenient principal Agenția „Apele Moldovei” cu privire la încasarea restanțelor salariale,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 24 noiembrie 2015, prin care s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Drochia din 30 martie 2015, prin care s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată,

C O N S T A T Ă :

La data de 17 iunie 2015 Fișciuc Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia” cu privire la încasarea restanțelor la salariu în mărime de 97 200 lei și plata suplimentară în mărime de 55 476 lei (f.d. 3-4).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia” lucrează de mai mult timp. La data de 06 martie 2009 între el și Agenția „Apele Moldovei” a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 6, fiind angajat în calitate de administrator al ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia”. Prin ordinul nr. 20 din data de 26 februarie 2014 contractul individual de muncă a fost încetat începînd cu data de 05 martie 2014.

Reclamantul a mai indicat, că prin dispoziția de plată din 23 aprilie 2014 i s-a achitat suma restanței la salariu în mărime de 10 585,04 lei, suma cu care nu este de acord, deoarece angajatorul ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia” urmează să-i compenseze diferența neplătită în mărime de 97 200 lei și plata suplimentară de 55 476 lei, în total suma de 152 676 lei, care potrivit pct. 5.2, lit. a) al contractului individual de muncă în cazul în care se va majora salariul tarifar pentru categoria I de calificare concomitent se va recalcula salariul de funcție al administratorului.

Invocînd prevederile hotărîrii Guvernului nr. 165 din 09 martie 2010 cu modificările ulterioare, pct. 5 și pct. 5.1 al contractului individual de muncă din 06

martie 2009 angajatorul este obligat să-i achite pentru perioada 01 mai 2012 - 01 mai 2013, când salariul minim era stabilit în sumă de 1 300 lei, restanța salarială în sumă de 46 800 lei, iar pentru perioada 01 mai 2013- 06 martie 2014 când salariul minim era stabilit în sumă de 1 400 lei, restanța salarială în sumă de 50 400 lei.

De asemenea, angajatorul urmează să-i achite și câte 0,1 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, astfel, pentru perioada din 01 mai 2012 până la 01 iunie 2013 suma de 35 568 lei, iar pentru perioada de la 01 mai 2013 până la 01 iunie 2014 suma de 19 908 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din data de 30 martie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d. 73).

Invocînd ilegalitatea hotărîrii instanței de fond, la data de 30 martie 2015 Fișciuc Vasile a depus cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii contestate cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie admisă acțiunea (f.d. 85).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 24 noiembrie 2015 s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Drochia din data de 30 martie 2015 (f.d. 141).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Instanța de apel a constatat, că Fișciuc Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia” privind încasarea restanțelor salariale pentru perioada 01.05.2015-01.05.2013 în sumă de 46 800 lei, pentru perioada 01.03.2013-06.03.2014 în sumă de 50 400 lei și plata suplimentară în mărime de 55 476 lei, calculată a câte 0,1 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere.

La caz, s-a constatat că între Agenția „ Apele Moldovei” și Fișciuc Vasile la data de 06 martie 2009 a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 6 cu salariul în mărimea cuantumului multiplu al salariului tarifar pentru categoria I de calificare a angajaților din unitate cu autonomie financiară, cu coeficientul de 6, ceea ce constituie 4200 lei, dar care poate varia în dependență de salariul tarifar pentru categoria 1 de calificare (f.d. 11). Prin ordinul 20 din data de 26 februarie 2014 s-a desfăcut contractul individual de muncă, începînd cu data de 05 martie 2014 (f.d. 13).

Instanța de apel a constatat, că Fișciuc Vasile în baza listelor de plată prezentate la materialele dosarului (f.d. 117-120) a primit salariul conform contractului individual de muncă, sumele primite nu au fost contestate de către apelant.

La eliberarea din funcție lui Fișciuc Vasile i s-a achitat suma de 10 585,04 lei (f.d. 18).

Reclamantul a pretins, că salariul lui anual urma să fie reevaluat în dependență de creșterea salariului tarifar pentru categoria I de calificare.

Instanța de apel a reținut, că Fișciuc Vasile în calitate de administrator al întreprinderii avea obligația anual de a elabora schema de încadrare cu întregul personal al întreprinderii cu indicarea salariului tarifar de funcție. Temei de achitare a salariului este schema de încadrare, în baza căreia se alocă bugetul respectiv.

La caz, schema de încadrare reprezintă documentul în care sunt specificate subdiviziunile structurale, demunirea funcției, precum și salariul corespunzător fiecărei funcții, care stă la baza angajării personalului în cadrul întreprinderii, fiind elaborată de

către contabilă, contrasemnată de către conducător și conformată prin aplicarea ștampilei. Schema de încadrare se aprobă de către conducătorul instituției ierarhic superioare, potrivit cadrului legislativ și normativ în vigoare, prin aplicarea semnăturii și indicarea datei. Schema de încadrare se elaborează pentru un an financiar (bugetar) și se aprobă cel târziu pînă la data de 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se aprobă schema.

Instanța de apel a constatat, că Fișciuc Vasile pentru anul 2012 a elaborat schema de încadrare, stabilind salariul conducătorului în mărime de 4200 lei, pentru anul 2013 în sumă de 6240 lei.

Astfel, achitarea salariului a avut loc în conformitate cu schemele de încadrare elaborate de Fișciuc Vasile, pretenția lui fiind contrară acestor scheme de încadrare.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Bălți din data de 24 noiembrie 2015, Fișciuc Vasile a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d. 150-151).

La data de 15 martie 2016 ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii ca fiind inadmisibilă (f.d.157-158).

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la data de 24 noiembrie 2015, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 14 decembrie 2015, confirmare privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul, depus la 26 ianuarie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Fișciuc Vasile este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul

exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Fișciuc Vasile asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Fișciuc Vasile inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Fișciuc Vasile împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2015, în pricina civilă la acțiunea lui Fișciuc Vasile împotriva Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Drochia”, intervenient principal Agenția „Apele Moldovei”, cu privire la încasarea restanțelor salariale.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Iulia Sîrcu

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas